

РЕШЕНИЕ

№ 2447

гр. София, 10.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **94** по описа за **2023** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от В. Д. К. срещу Решение № 3896/21.10.22г. по АНД № № 6636/2022г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8-и състав, с което е потвърден електронен фиш за налагане на глоба серия К № 5753191, издаден от СДВР, с който на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.4 от ЗДвП на касационния жалбоподател е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1200 лева, за нарушение по чл.21, ал.2, във вр.с чл.21, ал.1 от ЗДвП.

В жалбата се твърди, че въззивното решение е незаконосъобразно, като постановено в нарушение на материалния и процесуален закон. Според касатора в мотивите на оспореният акт не са взети предвид изложените с жалбата аргументи, касаещи изискванията за надлежна индивидуализация на приложената санкционна норма. В тази връзка сочи, че в ЕФ освен общата норма на чл. 189, ал. 4 ЗДвП и бланкетната норма на чл. 182, ал. 4 ЗДвП, уреждаща повторността, е следвало да се посочи и конкретната санкционна норма от чл. 182, ал. 1 - 3 от ЗДвП, която кореспондира на фактите по процесния случай. Т. посочване в ЕФ липсвало, което накърнявало правото на защита на наказаното лице да разбере правните рамки на

повдигнатото му обвинение. За да са спазени изискванията за форма и съдържание в ЕФ е следвало да намерят отражение фактите относно кое предходно административно осъждане според наказващия орган обуславя квалификацията признак „повторност“. Счита, че в конкретния случай, за установяването на нарушението следвало да се състави АУАН, а издаването на ЕФ било недопустимо. В ЕФ, липсвали данни да е приспаднала максимално допустимата грешка от 3 км/ч. в полза на водача. Твърди се също, че не е установено, кой е управлявал въпросното МПС т.е. не е доказано по категоричен начин извършване на нарушението. По тези съображения се иска отмяна на решението и на потвърдения с него ЕФНГ. Претендира присъждане на разноски за две инстанции.

Ответникът, Столична дирекция на вътрешните работи, не се явява, не се представлява и не изразява становище по подадената касационна жалба.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба и правилност на решението на СРС.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XI касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С обжалваното решение СРС е потвърдил електронен фиш за налагане на глоба серия К № 5753191, издаден от СДВР, с който на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.4 от ЗДвП на касационния жалбоподател е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1200 лева, за нарушение по чл.21, ал.2, във вр.с чл.21, ал.1 от ЗДвП. Въззивният съд, въз основа на представените доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че на 04.04.2022г., моторно превозно средство „Тойота Я.“, с ДК [рег.номер на МПС], около 09:54 ч. се движело в [населено място], по [улица]на кръстовището с [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]. Автомобилът преминал при ограничение от 50 км./ч., въведено с пътен знак В 26 в населено място, със скорост от 91 км./ч., като е превишил разрешената скорост с 41 км./ч. Нарушението е констатирано с разпечатка от техническо средство, в която е отразен регистрационния номер на лекия автомобил, дата и час на измерването, мястото и скоростта. Служител на СДВР съставил обжалвания електронен фиш относно констатираното нарушение на собственика на превозното средство, като нарушението е квалифицирано като такова по чл.21 ал.2 вр. ал.1 от ЗДвП, извършено при условията на повторност.

Предвид приетата за установена по делото фактическа обстановка, Софийски районен съд е направил извод за съставомерност на административното нарушение както от обективна, така и от субективна страна и не е констатирал наличието на основания за отмяна на обжалвания електронен фиш.

Решението на районния съд е валидно и допустимо и правилно.

По наведените пред настоящата инстанция възражения за допуснати съществени процесуални нарушения при съставянето на процесния фиш, с които е засегнато правото на защита на санкционираното лице, касационният съд намира

следното:

В ЕФ нарушението правилно е квалифицирано по чл. 21, ал. 2, във вр. с ал. 1 ЗДвП, съгласно които разпоредби при избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава сигнализираната с пътен знак /в случая В 26/ скорост. Т.е. в случая в ЕФ е посочена нарушената разпоредба съгласно изискването на чл.189, ал.4 ЗДвП. Липсва изрично изискване за посочване в електронния фиш на санкционната разпоредба, въз основа на която се определя конкретното наказание, поради което и пропускът да се посочи в него конкретната хипотеза по чл.182, ал.1 не представлява нарушение, което е основание за неговата отмяна. Посочването в електронния фиш на всички елементи от обективна страна на състава на нарушение по чл.21 ЗДвП дава възможност на касатора да разбере какво нарушение му е вменено и да организира защита си по него. Допълнителните данни по него – напр. относно повторността на нарушението, са от значение за определяне на наказанието, а не за наличието на вменено нарушение, поради което не е налице и пречка по чл.189, ал.4 ЗДвП за издаването на ЕФ, както твърди касатора.

В електронния фиш е посочен и предходния такъв- К/4982802, с оглед който е прието, че процесното нарушение е извършено повторно. Видно от него и от представената по делото Справка картон на водача, с този електронен фиш, влязъл в сила на 08.09.2021г., на В. Д. К. е наложена глоба по чл.182, ал.1, т.3 ЗДвП за извършено на 15.06.2021г. нарушение по чл.21, ал.1 ЗДвП. Т.е. следва да бъде споделен извода на районния съд, че процесното нарушение е извършено при условията на повторност по смисъла на §6, т.33 от ДР на ЗДвП. Липсата на посочване в оспорения в настоящото производство електронния фиш на фактическото и правно описание на нарушението по първия и датата му на влизане в сила, доколкото това не е изискуем реквизит по чл.189, ал.4 ЗДвП, същото не засяга правото на защита на наказаното лице, на което посочения електронен фиш е бил връчен и същото е могло да се запознае с него.

Доколкото съгласно чл.189, ал.4 ЗДвП, електронен фиш се издава при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система /както в случая е сторено за нарушението по чл.21 ЗДвП/, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки – в случая в ормата на чл.182, ал.1, т.5 във вр. с ал.4 ЗДвП е предвидена само глоба, неоснователно е възражението в касационната жалба, че за констатираното нарушение е следвало да бъде съставен АУАН.

Неоснователно е и възражението на В. К., че не е установено той да е управлявал МПС, доколкото, съгласно чл.189, ал.5 ЗДвП, в 14-дневен срок от получаването на ЕФ не е предоставил в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, за което твърди че е извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство.

Видно от снимката към електронния фиш, измерената от АТСС скорост е 94км./ч., т.е. в електронния фиш е приспадната максимално допустимата грешка от 3км./ч. в полза на водача.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав счита за неоснователни направените в касационната жалба възражения и за правилни и обосновани фактическите и правни изводи на СРС, мотивирали го да потвърди обжалвания ЕФНГ.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, решението на СРС, с което е потвърден ЕФНГ следва да бъде оставено в сила.

По искането в писмените бележки от процесуалния представител на ответника по касационната жалба юриск.А., постъпили по делото след съд.з. на което е даден ход по същество, за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира че същите по съществото си касаят решение №3927/23.10.2022г. на СРС, НО, 9 състав, по н.а.х.д.№9174/2022г.,а не това предмет на настоящото, поради което съдебни разноски не следва да бъдат присъждани.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, вр. чл.63в ЗАНН, Административен съд - София-град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №3896/21.10.22г по н.а.х.д.№6636/2022г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.